

8 MARÇ 2021

DIA INTERNACIONAL DE LES DONES TREBALLADORES SOM DONES, SOM ESSENCIALS

Arribem al 8 de Març després d'un any de pandèmia. Un any difícil per a tothom, i molt difícil especialment per a les dones.

La crisi sanitària ha posat en evidència l'essencialitat de les tasques de cura de les persones i de sostenibilitat de la vida. Aquests treballs, que no es poden fer a distància, corresponen a professions molt feminitzades, com les sanitàries, netejadores, personal de geriatria, dependents de supermercat, treballadores de la llar i moltes altres. Unes tasques que són molt exigents tant mentalment com físicament.

Aquestes dones, dones essencials, les jornades de les quals no finalitzen quan sona un rellotge de canvi de torn, mereixen un reconeixement més enllà de la complaença dels aplaudiments històrics als balcons; mereixen millorar les seves condicions laborals. El valor humà del seu treball no es correspon de cap manera amb el seu salari. Cal posar la mirada també en les dones migrants que fan moltes d'aquestes tasques. En una gran part no són reconegudes ni com a ciutadanes ni com a treballadores, estan pendents de processos de regularització i treballen en negre, sense dret a prestacions ni ajudes i, fins i tot, sense dret a vot.

Els treballs de cura no professionalitzats, els treballs domèstics i els treballs de reproducció s'han trobat, com sempre, descaradament deseparats. No hi ha hagut cap ajuda pública per atendre familiars malalts, infants sense escola i persones grans o dependents. El teletreball, modalitat històricament vinculada a professions de cert prestigi, quan s'ha de combinar amb la cura de les criatures, la casa i la càrrega de les tasques domèstiques és "estranyament" rebutjat per alguns homes. El teletreball femení, en canvi, s'ha incrementat i ha estat una cursa d'obstacles i de tensió per a les dones.

Els confinaments a les llars han marcat un repunt tràgic en el patiment de violència masclista. Quan s'ha reduït el cercle social i laboral al voltant de les dones, el temps de relació amb el maltractador ha augmentat i les parets de les cases han fet de presó.

La crisi econòmica que deriva de la crisi sanitària no ha incidit de la mateixa manera en homes i dones. Ha impactat més sobre qui ja tenia una situació econòmica i laboral més precària i ha suposat una crisi d'ocupació femenina i de sobreocupació en les tasques de la llar. La bretxa de gènere segueix per sobre del 22 %, el nombre de contractes a temps parcial en dones

multiplica per tres el dels homes i la temporalitat laboral en dones supera en quatre punts la dels nostres companys, amb una especial incidència entre les dones més joves.

El 90 % de la nova afiliació del 2020 a CCOO de Catalunya és femenina. Això és senyal que les dones d'aquesta societat troben en l'acció col·lectiva un camí per a la transformació del treball i la protecció social.

CCOO, sindicat feminista, lluita per la pujada dels salaris, l'erradicació de la precarietat i per la igualtat real i efectiva entre dones i homes, i per una vida lliure de violències masclistes a la feina i a tot arreu.

CCOO EXIGIM:

• **Incrementar el salari mínim interprofessional fins al 60 % de la mitjana salarial.**

• **Estendre la negociació dels plans d'igualtat, obligatoris des d'aquest any, a les empreses de més de cinquanta persones treballadores**

• **Implementar sistemes retributius i de promoció interna transparents per erradicar la bretxa salarial. Teletreballar amb drets: que el teletreball no suposi un retrocés en el camí avançat cap a la igualtat de gènere real i efectiva.**

• **Doblar els drets de guarda legal en famílies monoparentals per garantir el dret de cura a les criatures.**

• **Integrar la visió de gènere a la prevenció i la vigilància de la salut.**

• **Redefinir la jornada laboral perquè impacti positivament en la reducció de la parcialitat. Evitar el presentisme i garantir la desconnexió digital.**

• **Derogar les reformes laborals.**

• **Derogar la reforma de les pensions del 2013 perquè la suficiència de les pensions públiques, en especial de les més baixes, afecten majoritàriament les dones.**

En aquest últim any, s'ha produït una reacció antifeminista explícita. La ultradreta ha vist trontollar l'heteropatriarcat. Se li han esquarterat les parcel·les del seu poder i pretén resituar els límits del que és socialment acceptable, i per això ha alçat la veu contra nosaltres. No hem de caure en el parany de la seva estratègia de

confrontació, però sí que cal denunciar sempre els insults i les amenaces.

Hem de seguir reivindicant els espais que ens corresponen als mitjans de comunicació, molts dels quals han tornat a prioritzar la presència masculina com a opinió experta davant la incertesa.

Hem de fer visible l'anàlisi i la mobilització feminista a les xarxes socials, a la cultura, al treball i a la política.

Hem de cuidar i sostenir l'aliança entre les dones de tot el món, la sororitat que ens empodera col·lectivament. L'anàlisi i la proposta feminista són una oportunitat per a la humanitat sencera, per fer-nos responsables i còmplices del benestar comú, de la vida digna i de la salut del planeta.

Aquest 8 de Març cridarem ben fort que no permetrem que la sortida econòmica de la crisi perpetui, un cop més, la precarietat, la divisió sexual del treball, la bretxa salarial, la falta de corresponsabilitat i les violències masclistes.

Aquest 8 de Març, l'haurèm de reinventar: la COVID-19 no ens deixarà convocar manifestacions multitudinàries, però no silenciarà la nostra reivindicació, tan necessària encara en la lluita contra les discriminacions vers les dones, les desigualtats, la cosificació, els abusos i les violències masclistes. Perquè seguim exigint la igualtat real i efectiva, perquè som feministes i som essencials.

#CCOOfeminista

#SomDonesSomEssencials

